

אחרי מחדלי־ניהול זועקים, עבודות במחירי־הפסד, הלוואות בריבית נשך, ניפוח ללא גבול בהוצאות — מתבקש משלם־המיסים להניח לפחות 160 מיליון דולר מכספו על קרן־הצבי של הבראת „סולל בונה“

חלים במהדרנה ישראלית

מעניין: כמאזן סולל בונה ל־1984 מופיע חוב של 637 מיליון דולר סך כל ההתחייבויות. ברוח ועדת פוגל מדובר על סדר גודל של 500 מיליון דולר חוב נוכחי. והלא כל הדיוט יודע, כי בשנתיים שחלפו מאז הוחמר לאין שיעור מצבה של החברה. התשובה היא במעשה לוליינות. חברי הוועדה — הטריאומויראט שבי

בעיקר? איך תוכל לערוב לחובות „סולל בונה“ אחותה, הלכה למעשה?

החתול ישמור על החלב

ה' ח'כ' מיכאל איתן מזהיר מניי פוח שווי מניית חברת שיכון עובד

מעבר לקבוע בחוק (100%) יבוצעו באמצעות איגרות־חוב. למה פיצויים מוגדלים לעובדי חברה פוישטת רגל, במימון משלמי המיסים? ● „בנוסף לבקרה פנימית של הקונצרן, מוצע מנגנון־בדיקה חיצוני, שינוהל על־ידי שני הבנקים הראשיים של החברה, שיוודאו ביצוע תוכנית־ההבראה וימליצו על שינויים מתחירי בים כהתאם לתוצאות הפעילות העיסית“.

„בנק הפועלים“ הוא אחד משני הבנקים הראשיים והנכבד בהם. בעטייה של התנ־הגותו — עושיק, סולל בונה, בין היתר — החריפו בעיות הקונצרן. הבנק שפך על „סולל בונה“ כספים על ימיו ועל שמאל, ללא שהבטיח לבעלי המניות שלו ביטחונות ריאליים להחזר החובות, מה גם ש־הבנק עצמו בצרות צרורות מאז משבר מניות הבנקים, ר הוא חלק אינטגרלי של אותה חברה, עובדים“ וההסתדרות הכללית, הנישאים במלא הדי הטא.

בנק זה מומלץ על הבראת סולל בונה; ממש בדיחה תפלה. מפקירים בידי החתול שמירה על החלב. ● „תפקידם של הממשלה ובנק ישראל אינו בהקצאת מקורות תקציביים או ערבויות. אלא במתן אפשרות גיוס חלק מהכספים בארץ ובחו“ל. כדי לגשר על פני התקופה הכוללת מימוש הנכסים והגעה לאיזון“.

מתעורר חשש. כי כדי לממש סעיף סתום זה יתירו לשים יד על כספי קופות הגמל והפנסיה. הגם אוצרות כאלה מבקשים לרוקן? מי יערוב לכספי פים אלה, אם אימנם יתירו את שאיבתם מאוצר השייד לפנסיונרים?

מחלת פרקינסון

כסף שני עמודים, הנושאים את הכותרת „המלצות הוועדה“, מופי עת הערה המעידה יותר מכל על איכו



תם ורצינותם של המחברים, אותה שלישייה־שילפרס, „על החברה להשי לים פרטי אינפורמציה נוספים שנת־בקשו על־ידי הוועדה. לאחר קבלתם ויתאם ויושלם הרוח בהתאם“.

אבל הרוח כבר פורסם וחילוק למי־בדין? ליוון אחרי מיהרו לפרסם דוח הקרן והכר, בבחינת קודם נבליב ורק אחר כך נשמע.

מאותה חטיבה בפיצויים — ובסך הכל, צימצום של כ־1,700 איש השנה. מי יממן עיסקה זאת של פיטורים ויציאא לפנסיה מוקד דמת? מה עשתה החברה כ־כספיה־פיצויים של עובדיה, שחובתה היתה להפרישם כמו לואם לקרנות הרושיות?

● „כיום עומד חלקו של הקונצרן על 15% מפעילות ענף הבניה בארץ“. **מעניין מאוד: ככל שהעמיקה הנסיגה של הקונצרן, נגסה „סולל בונה“ יותר ויותר מהד עונה. היא הציפה את השוק במחירי־הפסד — דאמפינג — ובלבד שתהיה לה עבודה כדי**



שר נחמקין מגונן?

לא הקפואה 100% פיצויים כנדרש לכל עובד בקרנות הפנסיה? למה לחלק פיצויים מוגדלים מקונצרן פוישט רגל? ב־1986 מבקשת החברה להוציא לפנסיה תקציבית 870 מעובדי החטיבה הקבלנית, עובדים בגילים 58 עד 65 — פנסיה מוקדמת על השבון הקונצרן. מגיל 65 תשולם הפנסיה על־ידי קרן הפנסיה של העובדים. החברה מתכננת גם פיטורי 750 עובדים



ראשי־ממשלה פרס הוא ביקש. הוא קיבל

דים לצורכי מימוש המלצת הוועדה. יש כאן פרשה מאלפת.

הכרת שיכון עובדים, כמו החברות משהב. רסקו ושיכון ופיתוח. מהזיקה בארמות של מינהל־המקרקעין, שהתחייבה להחזיר. מבקרה־המדינה התריע על כך ברוח מיוחד, שתבע את החזרת הארמות למינהל. במסמך פנימי של מינהל־המקרקעין נאמר כי בדיקה העלתה שחברת שיכון עובדים קיבלה ארמית לפיתוח וכניה ב־1962 וכ־1972: יותר מ־3,700 דונם, בהם כ־2,300 דונם קרקע חקלאית. סוכם כי יוחזרו למינהל כ־1,900 דונם. בהם כ־1,500 דונם קרקע חקלאית. הח"כ איתן עורר בעיה זאת עם מנכ"ל מינהל־המקרקעין, משה ליפ־קא.

„לך לשר“ השיב ליפקא לחברי הכנסת. בהתכוונו שעליו להעלות את העניין־הפרשה עם שר־החקלאות אריק נחמקין, המגונן מן הסתם על החברה ההסתדרותית.

יש עוד כמה „פנינים“ ברוח המלא של ועדת־פוגל. כמו:

● „הנהלת הקונצרן תגבש נוהלים מהייבנים לקבלת עבודות על־ידי זור עות הקונצרן, כך שקבלת עבודה תחייב הוכחת כדאיותה הכלכלית.“ מהפכה, לא עלינו, בתפיסה הבטי־סית של סולל בונה: קבלת עבודות כדאיות בלבד!

● „תשלומי הפיצויים לעובדים

ראשו אהרון פוגל — משחקים ברוח שלהם על חובות „נטו“, האם בדקה הוועדה כמה מורכבות התחייבויות הקונצרן, כולל הלוואות והשטרות שלא מצויין מה הם?

איתן מאזן של 1984 מראה כי סך כל ההתחייבויות היה 447 מיליון דולר ועוד 190 מיליון דולר זכאים — בסך הכל 637 מיליון דולר.

בינתבי הרוח לא התביישו לציין, כי „נתוני החיובים והי זכאים נמצאים בהכנה ויגרום נתקבל“, ובכל זאת מיהרו להני פיק את הרוח לשולחם, שימעיין פרס — שגילה גישה סקטוראלי לית מובהקת בטיפולו בפרשת „סולל בונה“.

גישה זאת אינה יאה לראשי־ממשלה „ממלכת“, כדמות שהוא מבקש לבנות לעצמו בעיני משלמי־המיסים כדי לזכות באמינות, שכה חסרה לו עד שהושבע לתפקיד ראשי־הממשלה.

סעיף מיסותורי אחר, שיש בו סכנה למשלמי־המיסים, אומרו: „הבעלים יג דילו את חון המניות של הקונצרן, כן יערבו לחובות סולל בונה על־ידי שיעבור מניות שיכון עובדים שבכע“ לתום“.

האם טרחה הוועדה לברוק את מאזן חברת „שיכון עובד דים“ לפני שהעירה מה שי כתבה? כמה שורה החברה ההסתדרותית בימים אלה של משבר כספי משוק הבניה